

CEZAR PETRESCU

FRAM,
URSUL POLAR

CUPRINS

I. O reprezentăție de adio la Circul Struțki în iarna anului 1924.....	5
II. Fram face nazuri.....	20
III. După ce a plecat circul.....	39
IV. În Arca lui Noe.....	57
V. Fram s-a născut departe, în înghețurile polare.....	68
VI. Omul, câinele și pușca.....	81
VII. „Numele tău va fi Fram”.....	95
VIII. Îndărăt spre oceanul polar.....	107
IX. În ostrovul pustiu de la capătul pământului.....	125
X. Cea dintâi întâlnire	137
XI. Bufonul oceanului polar.....	155
XII. Prietenii lui Fram din orașele de departe nu l-au uitat.....	168
XIII. Fram și-a găsit un prieten mic în noaptea polară.....	210
XIV. Fram se leapădă singur de micul său prieten	225
XV. Nanuc	246
XVI. Sfârșitul.....	267

I. O reprezentăție de adio la Circul Struțki în iarna anului 1924

Tigrii intrau în arenă unul câte unul.
Pasul lor era mlădios pe nisip. Moale, catifelat,
fără vuiet.

Nu ridicau nici în dreapta, nici în stânga ochii lor galbeni ca de sticlă. După gratii, multimea din staluri privea cu răsuflarea înfiorată de teamă și de nerăbdare.

Dar pentru tigrii de Bengal nu se afla pe lume această multime. Nu merita nici o privire. Pentru dânsii, acum o singură făptură omenească era: femeia din mijlocul arenei, înfășurată în rochia cu solzi aurii și cu pietre scânteietoare.

Ochi ei luceau tot aşa de arzători ca ochii tigrilor. Numai că ochii verzi ai femeii erau poruncitori și neîndurați, pe când în ochii fiarelor se ctea o mare și istovită supunere.

Privirile lor se căutau, se așteptau, se întâlneau. Era destul atât ca să se înțeleagă.

Ochii femeii străpungeau; ochii fiarelor coborau în pământ. În mâna întinsă se legăna un bici cu canaf de mătase. Vârful biciului arăta locul fiecăruia:

– Tu aici!... Tu dincoace!... Tu dincolo!...

Iar tigrii își luau fiecare locul și întărit, fără împotrivire,